

[Aksel Larsen.]

eller på anden måde, at jeg har henvendt mig til myndighederne med de oplysninger, jeg sad inde med; hvis det ærede medlem vil læse sine Flemming Madsenske udklip igen, kan han konstatere, at der har stået, at jeg har givet de oplysninger, jeg sad inde med, til rette vedkommende, på rette sted eller sådan noget. Rette vedkommende er efter min mening Arne Munch-Petersens familie, som jeg har rådet til at gå til myndighederne. Når det ærede medlem enten ikke er i stand til at opfatte, hvad man siger, eller bevidst citerer forkert, synes jeg, han skulle holde op.

Så forlanger finansministeren, at jeg skal producere Arne Munch-Petersens brev, fremlægge det dokument. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jeg spurgte bare!). Ja, ja, jeg ville intet hellere. Det eksisterer nemlig efter min opfattelse, og hvis den højtærede finansminister henvender sig til sin kollega justitsministeren, er det muligt, at han kan få det. Hele vort arkiv blev nemlig stjålet i juni 1941 og befinder sig efter min opfattelse på politigården.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal gerne spørge den højtærede justitsminister, om han ved noget som helst om, at man skulle ligge med noget sådant. Jeg troede, at samtlige ejendele for det kommunistiske partis vedkommende var udleveret. Den forståelse har jeg haft hele tiden, men det kan jo være, at brevet ikke er der.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Vi har ikke fået så meget som en skrivemaskinetangent eller en brugt kuvert tilbage af det, som politiet beslaglagde i Griffenfeldsgade i 1941.

Formanden: Ordføreren for forespørgerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forespørgerne (Poul Møller): Det ærede medlem gav oplysning om, at i „Land og Folk“s leder betød rette vedkommende, rette sted og rette tid ikke Københavns byret efter indkaldelsen i stats-tidende. Det kan man tage, som man vil; det er det altså ikke efter det ærede medlems opfattelse. Men jeg gentager mit spørgsmål til det ærede medlem: Har det ærede medlem gennem sine forbindelser i Sovjetunionen, i Komintern, hos de mennesker, som det ærede medlem kendte før krigen,

prøvet at finde ud af, hvor venen, parti-fællen Arne Munch-Petersen var henne?

Ragnhild Andersen: Jeg har med nogen forbavselse hørt den rørende omsorg, der i dag er for at finde Arne Munch-Petersen. Der er andre ærede medlemmer af dette høje ting, som har været forsvundet, uden at der har været lagt en tilsvarende opmærksomhed for deres skæbne for dagen; jeg tænker her på det ærede medlem hr. Martin Nielsen og mig selv, og jeg vil gerne stille det spørgsmål til forespørgerne, såvel til det ærede medlem hr. Poul Møller som til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og den højtærede finansminister H. C. Hansen: Hvad fordrev De tiden med, da vi i 1943 blev udleveret til tyskerne? Hvad fordrev De tiden med, da vi blev losset ind som svin ude på Langelinie og sendt ned til den store likvidationslejr? Her står de ærede medlemmer og taler om, at vi er for likvidationer; men det var ikke Deres skyld, at likvidationen ikke blev os til del. Glem ikke det! Vi har ikke glemt det på de 25 patrioters vegne, som fandt deres grav i den store likvidationslejr. Hvad fordrev De tiden med under de omstændigheder, hvor De vidste, at vi under dansk politis beskyttelse var indespærret og blev udleveret til tyskerne? Det spørgsmål stiller jeg til Dem!

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg må opfatte det ærede medlem fru Ragnhild Andersens indlæg og også visse bemærkninger i det ærede medlem hr. Aksel Larsens indlæg som udtryk for en vis bestræbelse for at komme udenom det, som sagen i dag drejer sig om. (*Ragnhild Andersen:* Hvad fordrev De tiden med?) Jeg kan ikke tænke mig, at det kan have så stor interesse, at vi optager en sådan diskussion; det kan vi måske gøre ved anden lejlighed. Men jeg vil gerne have lov til endnu en gang at slå fast, at man altså i det danske kommunistparti engang i 1937 fra Arne Munch-Petersen modtog besked om, at han trak sig tilbage fra partiet og overgik til anden beskæftigelse, hvorefter man lod sagen have sit forblivende derved.

I den følgende tid ligesom nu i den aller-seneste tid har der været rygter af forskellig art fremme omkring Arne Munch-Petersens skæbne, rygter, der bl. a. har haft en sådan karakter, at de, kan man godt sige, ikke har været flatterende for Sovjetunionens omdømme, som man dog måtte mene, at danske kommunister havde en vis interesse i at værne. Alt dette har ikke formået det danske kommunistiske parti til at anstille undersøgelser, til at prøve på at få sagen opklaret,